

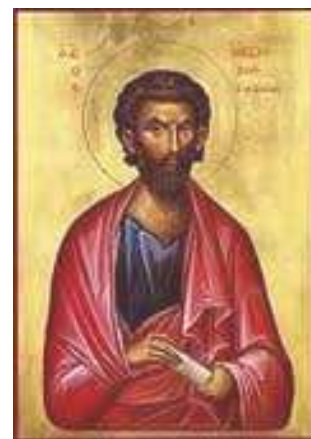
Svätí Joachim a Anna, rodičia Panny Márie

Podľa tradície sa rodičia Panny Márie nazývali Joachim a Anna. Prvá zmienka o nich sa nachádza v apokryfnom Protoevanjeliu sv. Jakuba z 2. storočia. Podľa tohto spisu bol Joachim bohatým, no aj veľmi zbožným a dobrým mužom. Zisk zo svojich majetkov rozdeľoval na tri diely: jeden dával jeruzalemskému chrámu, jeden chudobným a posledný diel mal pre seba a svoju rodinu. Mali však bolesť – nemohli mať deti. Až keď boli vo vyššom veku, Anna počala a porodila dcéru, ktorej dali meno Mária, po hebrejsky Miriam (slovensky Bohu milá). Bola to veľká udalosť. Joachim priniesol za to obeť z desiatich baránkov a usporiadal hostinu. Keď mala Mária tri roky, zasvätili ju Pánovi v chráme. Toľko protoevanjelium. Meno Joachim znamená Príprava na Pána. Meno Anna znamená milosť, láska, modlitba. Joachim pravdepodobne zomrel štyri roky po narodení Márie. Anna žila až do zasnúbenia sa Márie s Jozefom. Sv. Anna je patrónkou tkáčov, baníkov, mlynárov, matiek, ktoré ju vzývajú za dar deti, šťastný pôrod a za šťastné manželstvo. Úcta sv. Joachima a sv. Anny sa rozšírila najprv na kresťanskom Východe. Už vo 4.-5. storočí vznikol v Jeruzaleme im zasvätený kostol, a to v blízkosti Ovčieho rybníka a Ovčej brány, kde bol podľa starého podania dom svätých manželov. Veľmi silná bola najmä úcta k svätej Anne, ktorá mala vo východnej cirkvi až tri sviatky v roku. Na kresťanskom Západe sa začalo uctievanie rodičov Panny Márie, zvlášť sv. Anny, v 8. storočí, ale do cirkevnej liturgie preniklo až v neskorom stredoveku. Až do poslednej liturgickej obnovy boli v rímskokatolíckej Cirkvi sviatky svätých manželov oddelené: 26. júla sv. Anny a 26. augusta sv. Joachima. V novom liturgickom kalendári si obidvoch pripomíname spoločne, a to 26. júla. Vo svätých manželoch Joachimovi a Anne sa nám ponúka oporný bod, svetlo a ideál. Možno sa pýtate: Čo môžu títo manželia a rodičia, žijúci v dobe pred Kristom, povedať dnešnému človekovi a ľudstvu? Čo priaznivé môžu títo dvaja priniesť do víru našich rodín? Či azda môžu zastaviť

zvyšujúcu sa rozvodovosť a zabezpečiť stabilitu našich manželstiev a rodín? Podľa

súčasných psychológov a sociológov dnešná rodina prežíva obrovskú krízu. Stráca ľahkosť, rodinnú stabilitu, teplo domova. Tisíce nešťastných manželov a otcov a tisíce nešťastných manželiek a matiek. A desaťtisíce nevinne plačúcich detí. V dejinách sveta stáva sa z nás – ako to trpko konštatuje prof. sociológie na Chicagskej univerzite James Coleman – “prvý biologický druh, ktorý je neschopný postarať sa o svoje mláďatá.” Ale pozrime sa na Joachima a Annu. Ich manželstvo nebolo vysnívané a bez problémov. Prežívali jednu z najväčších kríz, akú vtedajšia rodina mohla zažiť. Dlhé roky bez detí, čo bolo pre vtedajších izraelských manželov najväčšou tragédiou, lebo vtedy každý hľadel na dieťa ako na Boží dar a požehnanie. O toto Joachim a Anna akoby boli na dlhší čas obratí. Aký bol však ich postoj k životu? Vlastnili 3 obrovské, veľmi dôležité atribúty, ktoré máme vlastniť aj my, každý jeden z nás: Najprv to bola 1) dôverná modlitba, potom: 2) životodarná láska a nakoniec: 3) hlboká viera. V tých obrovských problémoch, ktoré prežívali, ani raz nereptali proti Bohu, žiadne prečo, žiadne výčitky. Ale zachovali si dôvernú modlitbu. Čo však chýba azda najviac dnešným rodinám, je láska. Obrovský nedostatok lásky. Smrtonosný egoizmus v našich rodinách je väčší ako životodarná láska. A napokon nám veľa krát chýba hlboká viera. Joachim a Anna s hlbokou vierou očakávali potomka do svojej rodiny. Verili v Boha a verili Bohu. A aj sa dočkali: vypestovali ten najkrajší kvet, aký len mohol vyrásť v dejinách ľudstva – Pannu Máriu. Aj my potrebujeme takúto vieru, akú mali Joachim a Anna. Pretože viera je tým svetlom, ktoré dáva odpoveď na otázky v živote: Čo robiť ďalej? Čo teraz? Ak chceme skutočne oživiť dnešnú rodinu, vyvieť ju z tej obrovskej krízy, ktorú súčasná rodina prežíva, vráťme sa k dôvernej modlitbe, životodarnej láske a hlbokéj viere. Obohaťme naše rodiny o tieto hodnotné dary, o tieto vzácne vlastnosti, lebo práve tieto hodnoty života prinesú našim rodinám viac lásky, viac pokoja, viac istoty, viacej rodinnej stability, po ktorej tak úpenlivo volá dnešný svet.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Sv. Jakub apoštol

R.: Pane, tvoj zákon veľmi milujem

- 1 Pane, ty si moje všetko; *
povedal som:
Budem zachovávať
tvoje slová.
- 2 Lepší je pre mňa zákon
tvojich úst *
ako tisícky v zlate a striebre.
R.
- 3 Buď ku mne milosrdný
a poteš ma, *
ako si prisľúbil
svojmu služobníkovi.
- 4 Nech zostúpi na mňa
tvoje zľutovanie a budem žiť,
lebo tvoj zákon je
mojim potešením.
R.
- 5 Milujem tvoje predpisy *
viac ako zlato, viac ako
najrýdzejšie zlato.
- 6 Preto sa správam tvojimi
prikazmi *
a nenávidím cestu klamstva.
R.
- 7 Tvoje prikazy sú
obdivuhodné, *
preto ich zachovávam.
- 8 Výklad tvojich slov osvecuje,
maličkým dáva chápanosť.
R.

Od radosti predá všetko čo má

Viac ako správy o výhercoch lotérie ma vždy zaujali príbehy o tom, ako niekto objavil na blšom trhu vzácny obraz alebo historické dokumenty nesmiernej hodnoty. Zväčša išlo o predmety, ktoré sa

považovali za zničené alebo stratené. Človek, ktorý ich objavil a následne kúpil za „babku“, sa stal legitímne boháčom. Okamžite si mohol vybrať z ponúk svetových múzeí, ktoré boli ochotné od neho náležite kúpiť. No Božie kráľovstvo ako poklad ukrytý na poli nám už taký blízky nie je. Veď objaviť poklad alebo archeologickú pamiatku na svojom pozemku je dnes skôr problém ako výhra. Nepatrí totiž nálezcovi, ale štátu. A jeho ponechanie si by mohlo mať ešte aj trestnoprávne dôsledky. Keď Ježiš hovorí o Božom kráľovstve ako o poklade na poli a o kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly, hovorí nielen o hodnote objavu, ale apeluje aj na nevyhnutnosť rozhodnutia sa človeka i na jeho motív — radosť. Božie kráľovstvo je vzácny poklad, ktorý je skrytý a čaká na objavenie. Kým je neobjavený, je bez úžitku. Takéto prirovnanie však môže odrádzať, veď šťastlivcov, ktorí niečo náhodou nájdu, nie je veľa. Ježiš preto v druhom podobenstve prirovnáva Božie kráľovstvo aj ku kupcovi (viac než k perle), ktorý usilovne hľadá. K Božiemu kráľovstvu možno prísť aj náhodne, lebo Boh dáva svoje štedré dary zadarmo. Dokonca chce každého obdarovať tým najvzácnejším — spásou. No rovnako je Božie kráľovstvo prítomné v tom, kto hľadá. Človek nebol stvorený tak, aby sa dokázal uspokojiť s imitáciou perly. To, čo majú tieto dve podobenstvá spoločné, je človek so zmyslom pre hodnoty. Inak nebude schopný rozhodnúť sa a niečo stratiť, aby získal viac. Vlastne nie, veď objaviteľ pokladu, ani kupec vzácnej perly nestrácajú. Neodhadzujú to, čo majú, ale investujú. Nestrácajú nič, no získavajú všetko. Skutočný objav Božieho kráľovstva je vždy spojený s radosťou. Preto chce nepriateľ Božieho kráľovstva vzbudiť smútok nad stratou a prekaziť rozhodnutie. No ten, kto sa žení či vydáva z lásky, predsa nesmúti nad tým, že už si nebude môcť vybrať z iných. Nepotrebuje sa ani „lúčiť so slobodou“, pretože skutoční priatelia sa predsa prídu tešiť na svadbu s ním. Raniero Cantalamessa vraví, že tu je aj riešenie „problému“ celibátu. Nie jeho zrušenie či zdobrovoľnenie, ale znovuobjavenie radosti z toho, čo ním človek získava. Pestujeme a hľadáme teda v sebe zmysel pre skutočné hodnoty, alebo perlu Božieho kráľovstva len nahrádzame lacnou bižutiériou náboženského kompromisníctva? Odpoveďou nám bude radosť z opakovaného objavu, ako nás Boh obdarúva, alebo smútok z toho, že nás Boh ustavične o niečo oberá.

án Viglaš

Múdrost'

„Prameňom múdrosti je slovo nebeského Boha“ (Sir 1, 5). Koľkokrát hľadáme, kadiaľ ďalej, pýtame sa, čo je vlastne dobré, na čom záleží, kde je pravda... Niekedy nerozumieme samým sebe, nevieme sa vyznať vo svojich motívoch, ovplyvnených emóciami, náladami, predsudkami.

Apoštol Pavol píše Timotejovi: „Od útleho detstva poznáš Sväté písma, ktoré ti môžu dať poučenie na spásu skrze vieru, ktorá je v Kristovi Ježišovi. Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalejší a pripravený na každé dobré dielo“ (2 Tim 3, 25-77/

Nie je to úžasné? Takýto potenciál! Božie slovo, ktoré si človek „pustí k telu“, mu umožňuje, aby bol „dôkladne vyzbrojený pre každé dobré dielo“.

Spomeňme si aj na Ježišovu veľkňazskú modlitbu, v ktorej sa Pán modlí k Otcovi: „Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda“ (Jn 17, 17).

Božie slovo nás teda vnútorne posväcuje - no za predpokladu, že ho nenecháme ležať úhorom.

Vojtěch Kodet OCarm., ThD „Učenie“

**Birmovka v našej farnosti bude
v nedeľu 9. októbra 2011 o 10:00 h.**

Sväté omše v 17. týždni cezročného obdobia - (A)

25.VII. pondelok < Missa Tridentina >

18.00 Na úmysel Anny

26.VII. utorok

18.00 Za ě Ernesta a Helenu Tomašovičových, syna Mareka a starých rodičov

27.VII. streda

18.00 Za ě Rudolfa a Angelu Hábelových a rodičov

28.VII. štvrtok

18.00 Za ě Mariána Novotu

29.VII. piatok

18.00 Na úmysel Anny

30.VII. sobota

18.00 Na úmysel Ordinára – z nasledujúcej nedele

Upratovanie kostola č.d. 254 - 284

31.VII. 18.nedeľa cezročného obdobia – (A)

Hodky – Sv. Joachima a Anny, rodičov Panny Márie

10.00 Za ě Silvestra, Teréziu a deti

– svätá omša pri kaplnke sv. Anny !!!

Lektori: Hájičková, Kuric

Liturgický kalendár

25.VII. pondelok

26.VII. utorok

27.VII. streda

28.VII. štvrtok

29.VII. piatok

sv. Jakub, apoštol - sviatok

sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie

sv. Gorazd a spolčníci

sv. Nazarius a Celzuz, mučníci, sv. Krištof

sv. Marta

Sviatok sv. Joachima a Anny, rodičov Panny Márie – **Hodky** – oslávime v nedeľu 31. júla 2011 o 10,00 h. pri kaplnke sv. Anny. Hlavným celebrantom a kazateľom bude P. Antonín Husovský, dominikán z Dunajskej Lužnej.

Slovo na dnes

Keď my nepôjdeme medzi ľudí, ktorí v snahe vymotať sa zo zakliateho sveta vedy a techniky sa prehŕňajú v Písme, dostanú sa do rúk nepriateľov, ktorí im to hľadanie len nebezpečne zjednodušia a skomplikujú.

Všetci, čo pracujú pre dobro, i keď nie sú s nami, pracujú pre Krista. Viem, že raz príde jednota aj formálna. Nesmierny zisk je už naša spolupráca, vzájomná úcta a sympatia, to bol vždy môj veľký sen, aby všetci jedno boli.

Bez vonkajšieho sebazaprenia v živote neobstojíš.

Ľudia si tak ničia životy, že príliš veria človeku a málo Bohu, priveľmi sa spoliehajú na ľudské sľuby, hazardujú, až im to raz nevyjde.

Bez Boha kým sa darí, sa darí, ale až človek narazí, je koniec.

Tá cesta, ktorou nás vedie Boh, je najlepšia a najistejšia. Kedysi bolo možné v diskusiách zastávať opačný názor len tak, aby bola opozícia, aby reč nestála, aby sme vedeli obhájiť svoj názor. Dnes už to nie je možné. Musíš povedať svoju pravdu aj tam, kde sme všetci svoji. Práve tu, lebo tu si budujeme svoj názor, rastieme a ľudia, ktorí provokujú, buď nedorástli, alebo nepochopili, že nemáme času hrať sa na... Aj tu je to zápas o našu vyššiu kvalitu, aby sme obstáli vonku.

Slabošstvo je znak našich veriacich, nikdy nie sú samostatní, hrdí, zodpovední. Do kostola v tej istej obci väčšinou chodia, lebo je tam dobrý farár, ostatní nechodia, lebo je zlý. Do obchodu nechodíme preto, že tam okrádajú, ani preto, že dávajú zadarmo. Ale preto, že tam musíme chodiť a vyberáme si, čo potrebujeme. Tí, ktorí by chceli svätého farára, nech idú do susednej dediny, ale vy sem chodte preto, lebo je to váš názor, presvedčenie a potreba.

Manželka M. L. Kinga napísala krásne svedectvo o svojom nebohom mužovi. Mali by ho čítať naše ženy, ktoré väčšinou chcú zotročiť svojich manželov pre seba a pre rodinu. Prítom sa boja detí a samy nič neurobia pre svet. Černoška dáva peknú lekciu aj nám, ktorí nemáme rodinu, ukazuje, akým smerom sa máme angažovať, že nemáme žiť svoj život dedinského, provinciálneho formátu.

Pasívna rezistencia, nenásilie má čosi do seba aj v tejto dobe a v tejto našej spoločnosti. Ak som svojim „nepriateľom“ v niečom zaujímavý a sympatický, tak je to v tom, že som nikdy neodpovedal zlým za zlé, že som definitívne odpustil a zabudol krivdu.

Svet hľadá nového človeka. Má to byť inteligent, obetavý, silný, zdravý, nesebecký. Tento nový človek sa prebojováva a prebojuje navzdory všetkým pochybnostiam. Aj Cirkev zápasí o nového kresťana a my máme byť v jej prvých radoch ako avantgarda. Vydávať žiarivé a neklamné svedectvo viery v Boha uprostred nášho sveta, ktorým sme ohrození. Dôveru v Boha, ktorý nám je stále k dispozícii, lásku k sebe navzájom, aby sme tvorili skutočnú rodinu ľudí, ktorí sa majú tak radi, že by život položili jeden za druhého. Aj lásku k svetu, za ktorý Kristus zomiera a my ho nesmieme odhodiť, pochovať a odsúdiť. Kiež sa nám podarí nájsť slová súcitu a poľutovania nad svetom, ktorý kráča inými cestami a my dobre vieme, kde sa skončí.

Druhovia v boji. Aj keď neumierame ako hrdinovia na fronte, v tichom zápase si podávame ruky a dozrievame ako záhon pšenice pre Boží mlyn. Mnohí z nás už uschli. Zahoreli. Nenávratne mŕtvi. Navonok síce vyzerajú ako klas, ale je prázdny. Zrna sa nedočkáte. A mne je za nimi smutno. Presne tak, ako keby padli na fronte. Lebo nikto sám sebe nežije a nikto sám sebe neumiera.

Veci druhoradé sa stanú prvoradými a naopak. Potom ti bude cennejšia posvätná oblátka ako všetok chlieb od pekára a kvapka posvätného vína zaváži viac než všetky dobré vína, čo si v minulosti vypil a ešte vypiješ.

Tak netreba pohŕdať ani chudákom. On môže byť prvý pred Bohom, čo je jediný a pravý súd, lebo je pokorný.

Podobne je to aj s telom. Jeden jeho obyčajný orgán, nepatrná časť, o ktorej si vedel len z biológie, že ho máš, sa naraz ohlási, a to ako keby sa ti zjavila smrť. Ten orgán začneš hýčkať, prebudiš sa, začneš o ňom premýšľať, rozprávaš o ňom lekárom, priateľom, čo by si mu neodoprel?

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XXII. Ježiš sa stotožňuje so mnou — stotožňujem sa aj ja s ním?

Prošba: Prosim Ježiša, aby som si uvedomoval nielen veľkosť Kristovho kňaza, ale i nutnosť stotožniť sa s Ježišom.

1. Ježiš si zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal.“

A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“ (Mt 10, 40.42)

2. Čo vyvolávali v srdci a v mysli apoštolov tieto slová? Ježiš žiadal predtým od nich celé srdce, žiadal, aby patrili iba jemu, a odteraz sa Ježiš s nimi stotožňuje. S každým jedným z nich. Za ich povolanie sa stavia sám Boží Syn. A v tom je veľkosť a dôstojnosť ich povolania. Apoštoli budú hovoriť v mene Kristovom. Na druhej strane cítia, že aj oni potrebujú stotožniť sa s Ježišom, aby tí, čo sa budú s nimi stretať, mohli v nich stretať samého Ježiša.

3. Čo vyvolávajú tieto Ježišove slová vo mne, v mojom srdci, v mojej mysli? Bolo by málo v mojom terajšom či budúcom živote sa na ne iba odvolávať, a tak si chcieť získať dôležitosť svojho povolania. Bolo by málo, ak by som sa aj ja nechcel stotožniť s Ježišom. Čo by pomohli veľké slová o kňazstve, o tom, že za mnou stojí Ježiš, ak môj život bol prekážkou pre druhých, aby mohli tohto Ježiša vo mne stretať. Tieto slová sú pre mňa na jednej strane vedomím veľkosti Kristovho učeníka a na druhej strane výzvou.

Záver: *Ježišu, daj, aby som sa s tebou chcel a vedel vždy stotožniť.*

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

Receptúra

Známy fyzik Albert Einstein povedal: „Dve veci na svete sú nekonečné: vesmír a ľudská hlúposť. Aj keď tým vesmírom nie som si úplne istý.“ Hoci fyzika nie je mojou parketou, mám o tento odbor laický záujem, pretože svety fyziky a ľudského ducha sú si v mnohom podobné.

Vo svojej profesii sa viac než so svetom fyzikálnych jednotiek stretávam so svetom hlúposti. Zakaždým, keď počujem nejaký nezmysel, ba neslýchanú hlúposť uvažujem o tom, z akých prameňov autor čerpal. V podstate sú dva:

Prvým je bulvárny oznamovací prostriedok, ktorému nikdy nejde o hľadanie pravdy, ale o hľadanie senzácie. Najst' senzáciu si totiž vyžaduje menej práce ako najst' pravdu, a okrem toho čitateľ takéhoto plátku si lepšie zapamätá to, čo je senzačné, ako to, čo je pravdivé.

Druhým je takzvané pravdotvorné majstrovanie - svojpomocná výroba pravdy. Recept na jej prípravu nespočíva v tom, čo dať do hrnca, ale čo tam v nijakom prípade nedávať:

- zásadne nesmiete vziať maximum informácií o udalosti,
- nesmiete vidieť problém z druhej strany,
- nesmiete o udalosti študovať nič odborné,
- nesmiete si klásť nijaké doplnujúce otázky,
- nesmiete problém konfrontovať s možnou realitou,
- nesmiete používať varešku sedliackeho rozumu.

A to, čo v hrnci vypláva na povrch, bude zaručená pravda.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Poklad kráľovstva

Mt 13,44-52

(Ježiš povedal zástupom:)

⁴⁴Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole. ⁴⁵ Nebeské kráľovstvo je ďalej podobné kupcovi, ktorý hľadal krásne perly. ⁴⁶Keď objavil jednu drahocennú perlu, odišiel, predal všetko čo mal, a kúpil ju.

⁴⁷Nebeské kráľovstvo sa ďalej podobá sieti spustenej do mora, ktorá zachytila ryby každého druhu. ⁴⁸ Keď sa naplnila, vytiahli ju na breh, sadli si, dobré povyberali do

nádob a zlé vyhodili von. ⁴⁹Tak to bude aj na konci sveta: Vydú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých ⁵⁰a uvrhnú ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami.

⁵¹ Pochopili ste to všetko? Odpovedali mu: Áno. ⁵²Nato im povedal: Preto každý zákonník, ktorý sa stal učeníkom nebeského kráľovstva, je ako hospodár, ktorý vynáša zo svojho skladu nové i staré veci.

Ďalšie čítania: 1 Kr' 3, 5.7-12, Ž 119,57.72.76-77.127-130; Rim 8,28-30

ČÍTANIE:

Kapitola Mt 13 sa uzatvára ďalšími tromi podobenstvami o nebeskom kráľovstve. Prvé dve podčiarkujú hodnotu nasledovania Ježiša. Je to také dôležité a vzácne, že stojí za to vzdať sa všetkého ostatného alebo „predať všetko“ a vstúpiť tak do Ježišovho spôsobu života.

Ako nám naznačuje toto podobenstvo, niekedy nájdú poklad tí, ktorí ho nehľadali, inokedy ho napokon nájdú tí, ktorí dlho a ťažko hľadali svoj životný sen.

Tretie podobenstvo nám hovorí, že naše rozhodnutie nasledovať Ježiša má vážne dôsledky. Boh rozhodne, kto žil v poslušnosti evanjeliu a kto nie. Len Boh sám dokáže rozlišovať medzi jednotlivými ľuďmi.

Ako kresťania denne čelíme výzve žiť v poslušnosti Ježišovi. Niekedy padneme, ale potom môžeme hľadať Božie odpustenie. Môžeme byť plní dôvery, že hoci to vždy nebude ľahké, život podľa Božej vôle bude vždy hodný tejto obety. Ježiš končí túto pasáž odvolávaním sa na „nové i staré veci“. Trvá na tom, že neprišiel zrušiť Mojžišov zákon a učenie prorokov, ale naplniť ich (Mt 5,17). Tak dostávajú staré poklady Zákona nový význam v nebeskom kráľovstve

MEDITÁCIA:

Kto alebo čo sú vaše najväčšie poklady v živote? Kde sa v tomto zozname nachádza Ježiš?

Ktoré ťažké rozhodnutia ste museli urobiť, aby ste boli verným kresťanom?

Čo ste museli obetovať, aby ste mohli nasledovať Ježiša?

Akú hodnotu prikladáte svojmu vzťahu s Ježišom?

MODLITBA:

Prečítajte si niekoľko veršov zo Ž 119. Viete dať na ne odpoveď v modlitbe?

V našom čítaní 1 Kr' 3, žiada Šalamún Boha o múdrosť.

Doprajte si čas a predložte Bohu niektoré výzvy, ktorým čelíte. Proste o pomoc a múdrosť pri ich riešení.

KONTEMPLÁCIA:

„Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa jeho predsavzatia. A tých, čo predurčil, tých aj povolal, a tých, čo povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“ (Rim 8,28.30)

Každý deň robíme voľby. Čo vám pomáha robiť tieto rozhodnutia? Akú úlohu vo vašom rozhodovaní zohráva Biblia a modlitba? Ako rozlišujete, čo vám osobne Boh hovorí? Dovoľte týmto slovám z Listu Rimanom, aby vás povzbudili do nastávajúceho týždňa.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku